

prinsen en het volk van de stad Ekron, die Padi hun koning, welke trouw was aan de inzettingen en den eed, aan het land van Assur gezworen, in ijzeren boeien hadden geworpen en uitgeleverd aan ha-za-ki-ia-u (mātu) ia-u-da-ai d.w.z. aan Hiskia den Judaeër — hun hart was in hen bevreesd”. Vervolgens is er sprake van een slag door Sanherib geleverd aan de troepen van Egypte, die de vorsten van Palestina te hulp kwamen, waarna het verhaal aldus voortgaat: „toen rukte ik op naar Ekron; de beambten en hoogwaardigheidsbekleeders doodde ik en hing hun lichamen op aan palen rondom de stad. Padi, hun koning voerde ik nu uit Jeruzalem en zette hem weder op den troon der heerschappij over hen. En van Hiskia den Judaeër, die zich niet onder mijn juk gebogen had, belegerde ik 46 vaste steden, met muren voorzien, en kleinere steden in hun omgeving zonder getal; met neerwerping hunner wallen en bestorming door stormrammen, aanvallen van infanterie enz. belegerde en veroverde ik ze; 200150 menschen, jong, oud, mannen en vrouwen, paarden, ezels, kameelen, runderen en kleinvee zonder getal voerde ik uit hun midden weg en beschouwde ik als buit. Hemzelf (nl. Hiskia) sloot ik als een vogel in een kooi op in Jeruzalem, zijne residentie; ik wierp verschansingen op tegen hem en ik sneed af den uitgang uit de groote poort. Zijne steden, die ik geplunderd had, sneed ik van zijn land af en gaf ze aan Mitinte, den koning van Asdod, Padi, den koning van Ekron en Sil-bil den koning van Gaza en ik verminderde zijn land. Behalve het vroegere tribuut, hun jaarlijksche gave, voegde ik er er aan toe het tribuut, verplicht aan mijne heerschappij en legde dit hem op. Wat Hiskia aangaat, hem overweldigde de vrees voor den glans mijner heerschappij en de Urbi en zijn dappere soldaten, die hij tot verdediging van Jerusalem, zijne residentie, daarheen had laten komen, waren verschrikt. Behalve 30 talenten goud, 800 talenten zilver liet hij (of ik) edelsteen, guhli, dagassi, echte karbonkels, bedden van ivoor, ivooren troonzetels, olifantenhuiden, elpenbeen, ebbenhout, urkarinuhout, allerlei kostbare zaken in menigte en zijne dochters en de vrouwen van zijn paleis, zangers en zangeressen naar Ninive, mijn hoofdstad, mij nabrenge; en hij zond zijn gezanten om zijn tribuut af te leveren en zijn onderdanigheid te betuigen” (K. T. p. 44, PINCHES l.c. p. 375). Van de belegering van Lachis, die terzelfder tijd plaats vond (cf. II Kon. 18:14), zijn twee afbeeldingen gevonden, de ééne met het opschrift: „Sanherib, de koning der wereld, de koning van Assyrië, zette zich op den troonzetel en de gevangenen uit Lachis trekken hem voorbij”. (K. T. p. 47). De afbeeldingen vindt men o.a. bij LINDL p. 79, 80. De berichten over dezen tocht leveren niet alleen chronologische moeilijkheden op, maar ook ontbreekt in de keilinscripties de vermelding van het ongeval, dat Sanherib's leger bij Jerusalem overkwam. Te bevreesden behoeft dit niet, daar de inscripties nederlagen van de Koningen van Assyrie nooit vermelden en in dit opzicht allerminst betrouwbaar zijn. Bovendien vindt men en bij Berosus en bij Herodotus, beide heidensche schrijvers, melding ge-